

Dominik Cumhuriyeti'ndeki diktatörlüğün yıkılmasında büyük rol oynayan, bedelini hayatlarıyla ödeyen 3 kız kardeş Patria, Minerva ve Maria Mirabel, **25 Kadın Kadına Yönelik Şiddete Karşı Uluslararası Mücadele Günü**'nin sembolüdür. Yoğun işkenceden sonra tecavüz edilerek öldürülüp bir uçurumun kenarına atılmalarının üzerinden tam 59 yıl, Birleşmiş Milletler'in de onların anısına bugünü mücadele günü olarak kabul etmesinin üzerinden 20 yıl geçti.

O günlerden bugüne hem Türkiye'de hem de dünyada cinsiyet ayrımcılığı ve kadına yönelik şiddetin artarak devam ettiğini görüyoruz. Türkiye'de her gün en az bir kadın katlediliyor, toplumsal cinsiyet eşitsizliğinin yarattığı şiddetin bin bir haliyle karşı karşıya kalıyoruz. Toplum olarak bu ölümleri konuşmaktan, şiddetin diğer yönlerini neredeyse göremeyecek hale geldik. Burada, toplumsal yapıyı şekillendiren geleneksel ve kültürel etkenlerdeki cinsiyetçi söylem ve eylemlerin yanı sıra, buna karşı önleyici ve koruyucu tedbirler almayan yönetim erki sorumludur.

İstanbul Sözleşmesi'nde kadına yönelik şiddet, "ister kamu, ister özel yaşamda meydana gelsin, her türlü fiziksel, cinsel, psikolojik ve ekonomik şiddet ile şiddet tehdidi ve her türlü ayrımcılık" şiddet olarak tanımlanmaktadır.

Bu tanımdan hareket edersek, hemen her kadının yaşamın birçok alanında şiddete maruz kaldığını görüyoruz. Evde uygulanan şiddet çoğu zaman dışarıya dahi yansıtılmıyorken, dışarıda kendisini "kadının namus bekçisi" görenler her türlü şiddeti uyguluyorlar. Örneğin;

kadının "adabı" sorgulanıyor, giydiği şort ya da taktığı başörtüsü yüzünden fiziksel şiddete uğruyor. Bir akademisyen giyimi "seksi" olduğu gerekçesi ile çalışan bir hakkında soruşturma açıyor, ya da bir patron, çalışanı kadını ilişki teklifini kabul etmedi diye işten çıkarabiliyor. Son günlerde, bir kadını öldüren sanığın avukatının, öldürülen kadın için "çok geziyordu" gibi söylemi, cinsiyetçi yapının toplum katmanlarına ne derece sirayet ettiği bir göstergesidir.

Ayrıca, sistemin toplumsal sınıf ve gruplar arasındaki ekonomik uçurumu derinleştiren, yoksulluğu büyüten, savaşı hayatımıza sokan politikaları şiddeti alabildiğince körüklemiştir.

Nüfusun üçte birini oluşturan Kürdlerin dillerini özgürce kullanamamaları nedeniyle ve yaşamın birçok alanında ayrımcılık yaşayan Kürd kadını da bu yönde şiddete uğramaktadır. Dilini kullanamama iletişimini ve sosyal yaşamını daraltmaktadır. Göçle geldiği metropollerde ötekileştirilmekte, yalnızlaşmaktadır.

Ülkede bulunan ve savaş mağduru mülteci kadınlar, tecavüzlere ve şiddete uğramaktadır. Toplumsal yapı son yıllarda demokrasi anlayışı, insan hakları, toplumsal cinsiyet eşitliği, toplumsal grupların barış ve güven içerisinde bir arada yaşamalarını sağlayacak hoşgörü ve yaşamını sürdürebilecekleri ekonomik gelir açısından oldukça gerilemiştir. Bunun baş sorumlusu, kendi çıkar ve bekasını her şeyin üzerinde tutan, her türlü ayrımcılıktan medet uman ve kendine çıkar sağlayan sistem ve şiddeti körükleyen, savaşı yücelten, ölümleri kutsayan yönetenlerdir. Kaldı ki, **Türkiye İstanbul Sözleşmesi**'ne ilk imza koyan ülkelerdendir ve bu Sözleşme 2014 yılında yürürlüğe girmiştir.

HAK-PAR'lı kadınlar olarak yetkili kurumları, İstanbul Sözleşmesi olarak anılan, Kadınlara Yönelik Şiddet ve Aile içi Şiddetin Önlenmesi ve Bunlarla Mücadeleye İlişkin Avrupa Konseyi Sözleşmesi'nden doğan yükümlüklerini derhal yerine getirerek; iç hukukta buna uygun düzenlemeleri yapmaya çağırıyoruz.

HAK-PAR diyor ki;

- Ana sınıfından başlayarak, eğitim, öğretimdeki cinsiyetçi söylem ve materyaller kaldırılarak; toplumsal cinsiyet eşitliğini esas alacak şekilde yeniden düzenlenmelidir.

- Anaokulundan itibaren, başta Kürdçe olmak üzere, yaşayan diğer tüm dillerde temel eğitimin güvence altına alınarak anne-çocuk iletişiminin önündeki engeller kaldırılmalıdır. İş yaşamında, sosyal hayatta kadınların ulusal kimliğinden dolayı ayrımcılığa uğraması ise, suç sayılmalıdır.

-Kadınların ekonomik yaşama ve üretime katılmalarını kolaylaştırıcı, teşvik edici düzenlemeler yapılmalıdır.

-Kadın cinayetleri "sıradan" vakalar olarak gösterilemez, toplumun psikolojik, sosyolojik dokusunun bozulmasına sebebiyet veren ağır meselelerdir. Bunlar üzerinde ciddiyetle durularak, cezai yaptırımlar ve koruma tedbirleri ve bunu engelleyecek düzenlemeler yeniden gözden geçirilerek etkinleştirilmelidir.

-Çocuk yaşta evlilikleri önleyici yasal önlemler alınmalı, hukuki düzenlemeler yapılmalıdır.

- Kadının evde ve ev dışındaki tüm alanlarda kendini güvende hissedeceği, hiçbir ayrımcılığa uğramayacağı ve hayatını özgürce sürdüreceği her türlü önlem bir an önce hayata geçirilmelidir.

-Kadın aklını, becerisini, iradesini, gücünü, yaşamın dışında tutmaya çalışan, küçümseyen bu toplumsal yapının derhal terk edilmesini ve sürdürülebilir yeni bir toplumsal yapının inşası yine kadınlar eliyle programlanmalıdır.

Mirabel Kardeşlerin başlattığı mücadele devam ediyor Sultan Söylemez*

Yazar Sultan Söylemez

Pazar, 24 Kasım 2019 08:23 - Son Güncelleme Pazar, 24 Kasım 2019 08:34

-Kadınlara yönelik her türlü ayrımcılık ve eşitsizliğe son verilmeli, toplumsal cinsiyet eşitliği temelinde hayatın her alanında kendi kararlarıyla var olmasının önünü açılmalıdır.

Kadına yönelik her türlü şiddeti insanlık suçu olarak kabul eden partimiz, tüm kadınları cinsiyet temelli baskıya, sömürüye karşı mücadele etmek için HAK-PAR da örgütlenmeye çağırıyor.

Kadınlar birlikte güçlü...

***HAK-PAR Kadın Politikalarından Sorumlu Genel Başkan Yardımcısı**